

עומר
מקבוצת - דקל

לעומר קאהקה
מההורים

צילמה: אורנה (המטפלת)

סיפרה: אמא ליאורה

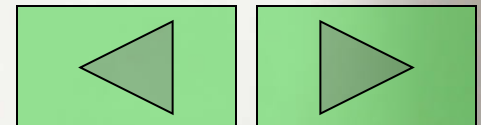
איירה : אורית גבעוני-ללוש

כתב היד: לאה סלטס

כרך: אברהם נדיב

ערכה המצגת עבור שירי: אמא-סבתא ליאורה, אפריל 2005

למר, יולי 1984

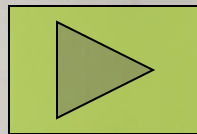
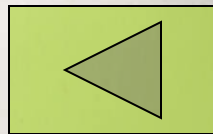

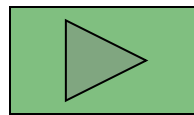
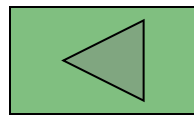

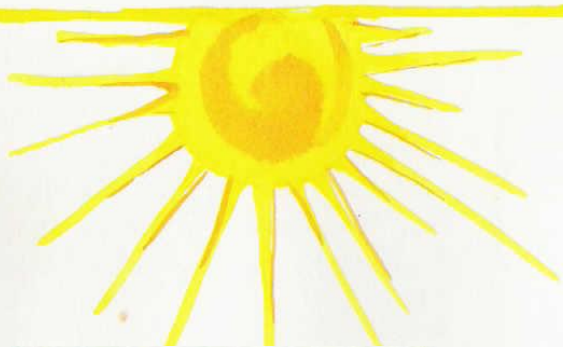

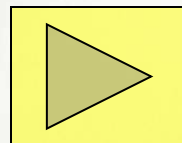
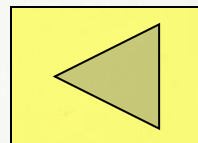
פֿרֿוֹדעֿן אַלמער,
 האָט דאָס פֿרוֹדעֿן געזען.
 אונזערע פֿרֿוֹדעֿן, געזאָגט, געזאָגט,
 אונזערע פֿרֿוֹדעֿן - טעג.
 אונזערע קאָפּ, אונזערע באַר,
 אונזערע, געזאָגט, אונזערע.

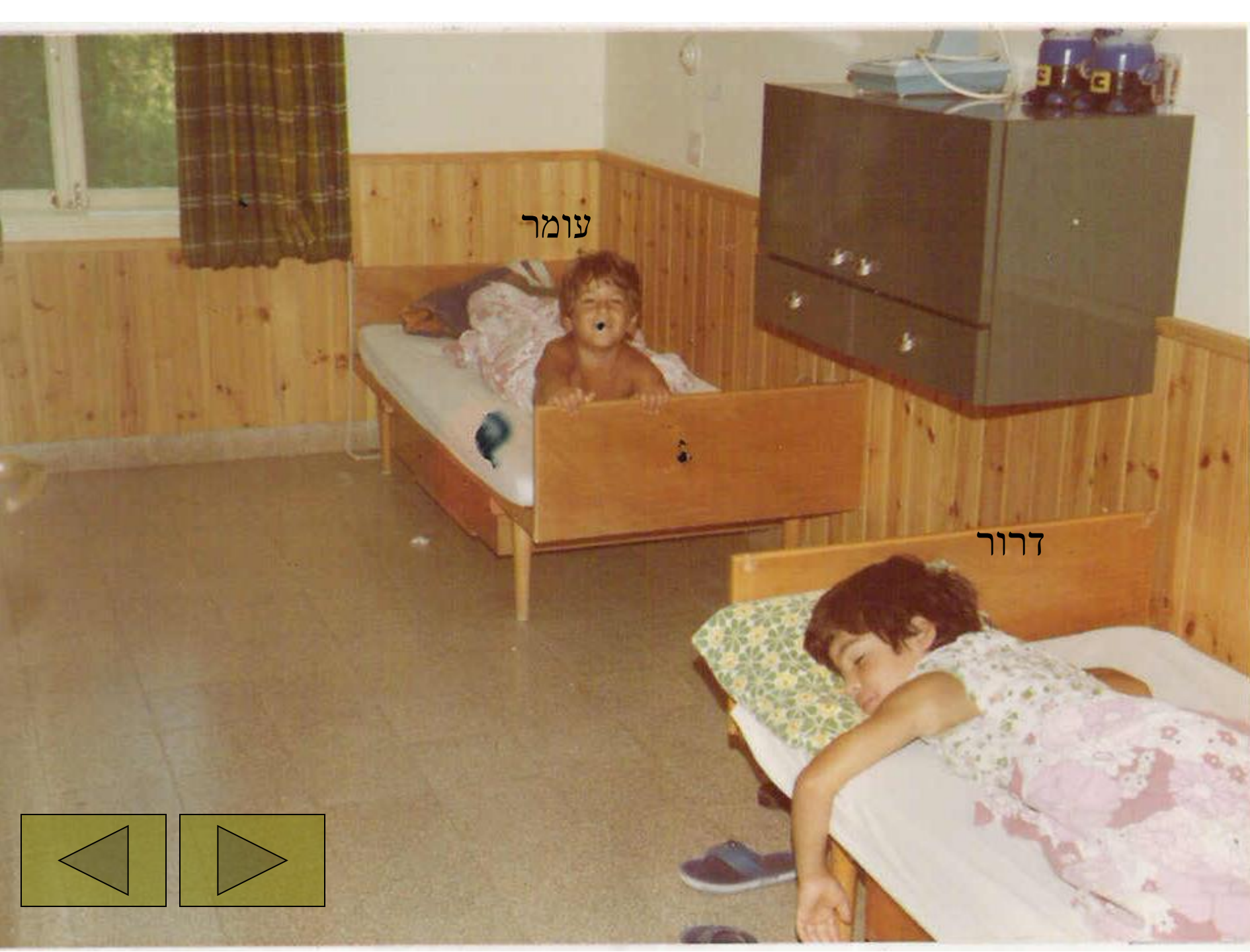

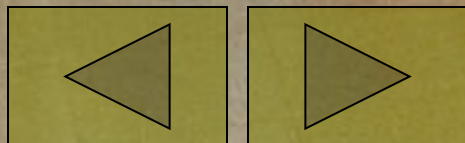
באָקער סאָב, עֲלֵמֶר,
 ראשון מִתְעֵלֶר בִּתְּחִיל.
 יִמְרִים רֹאשׁ, מִצִּיב בִּדְחִיל:
 "הָאֵם הַמְּעִלֶת דָּבָר כָּאן,
 אַל, יִלְבִּין בִּדְחִיל?"

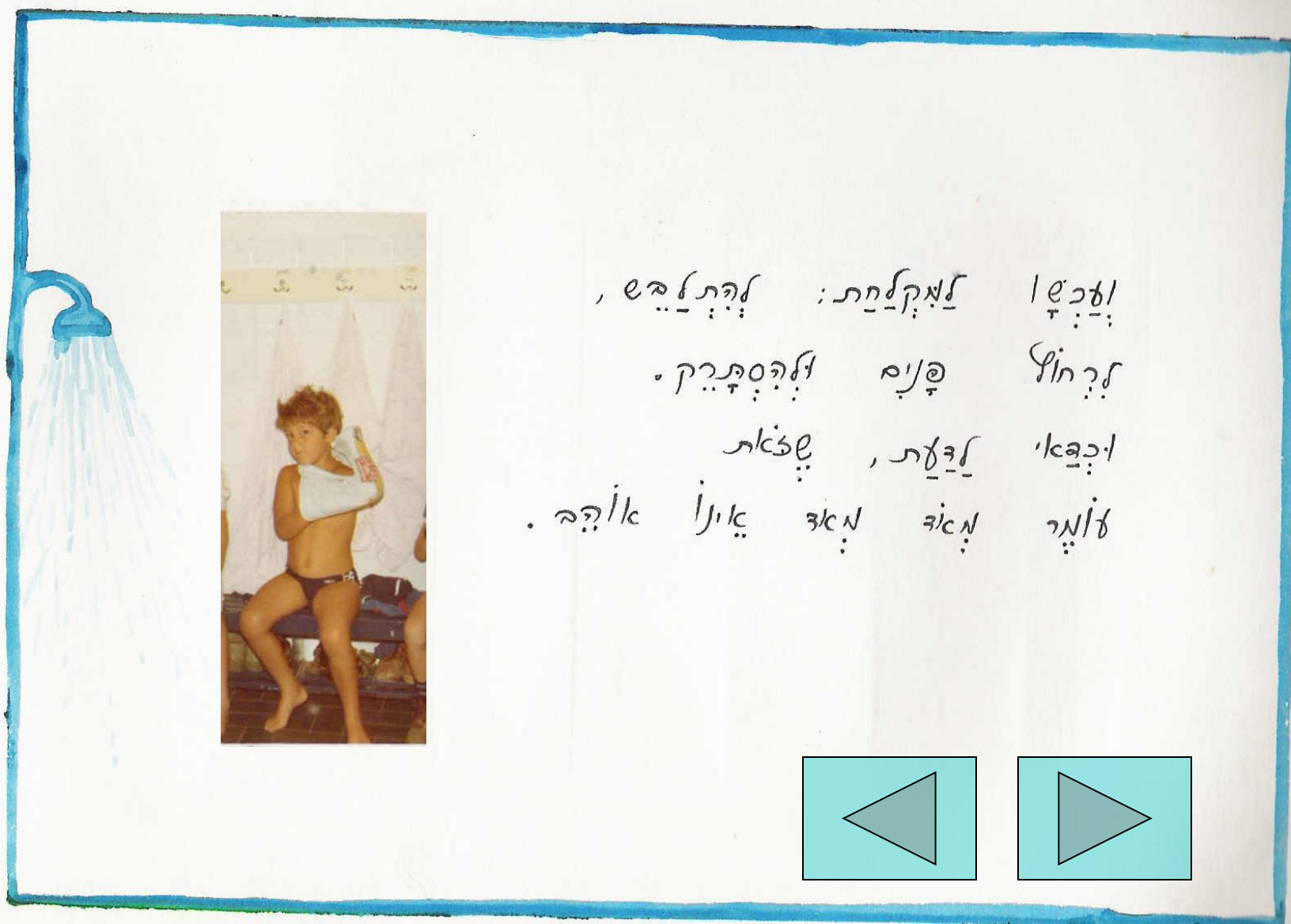

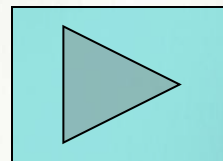
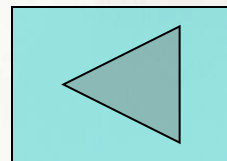
עומר

דרור

אֶבֶר אֶמְקַלְמֶת: אֶת־עֵשׂ ,
עֵת־חַוֵּל עֹלָם אֶת־עֵת־קֶדֶם .
אֶבֶר אֶת־עֵת , עֵת־קֶדֶם
עֵת־קֶדֶם אֶת־עֵת אֶת־עֵת אֶת־עֵת .

עופרית

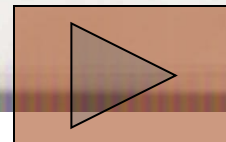
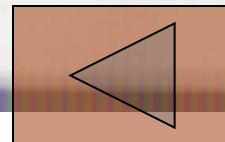
מיה

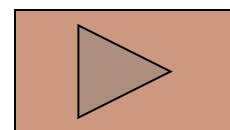
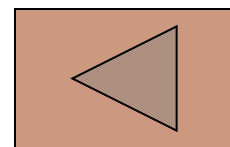
עומר

שילה

מאקצסם ביזנאס, מאקצסם, מאקצסם,
מאקצסם ביזנאס, מאקצסם, מאקצסם.

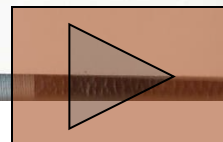
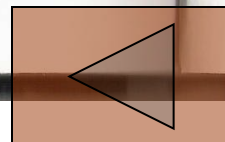

ה'לך יש שותפים,
 לאתר-כך מדי-ה'לך
 הם תמים
 לזכאות; מה צמח?
 מה פרח?
 מה חושב: ה'לך-ה'לך?

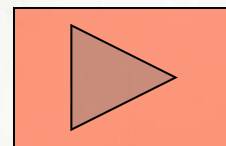
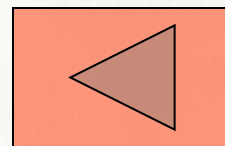
שבת, לפי קטן,
 חזקו ואלוהים יעזב.

עֵבֶדְךָ, בְּחַיֵּי דְעֵבֶדְךָ בְּעֵלְךָ
 הַיְדֹאֲבִים דְעֵבֶדְךָ נֶאֱדָא,
 אֲרָזִים אֶפְיָכֹא דְרִבְרָה, דְמִן!
 אֲבָה, שְׁקֵס! עֵא אֶדְרִקִים אֶפְיָכֹא!

בתיה המטפלת

עומר

ערן

עופרית

דרור

איתי

עלמיר אורה אלמיר;

זש זשיר שאינון יאזל למירי האן ואלא:

את אלמיר, אל אממא, את אורן (פמורן), אל בתי (פמפולט),

אבא האן שאזל זש למי שאבבתיא.

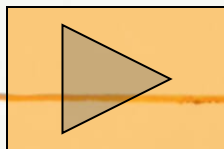
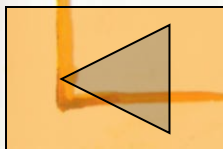
הזל פתע עלמיר קריא אלמיר אבתיא.

בתיא, זא זזל קריא פמפולט אל למיר,

אורן, פמפולט, האן קריא פמיר למירי רבא,

אזל יאזל אבתיאן פאמירי זפא.

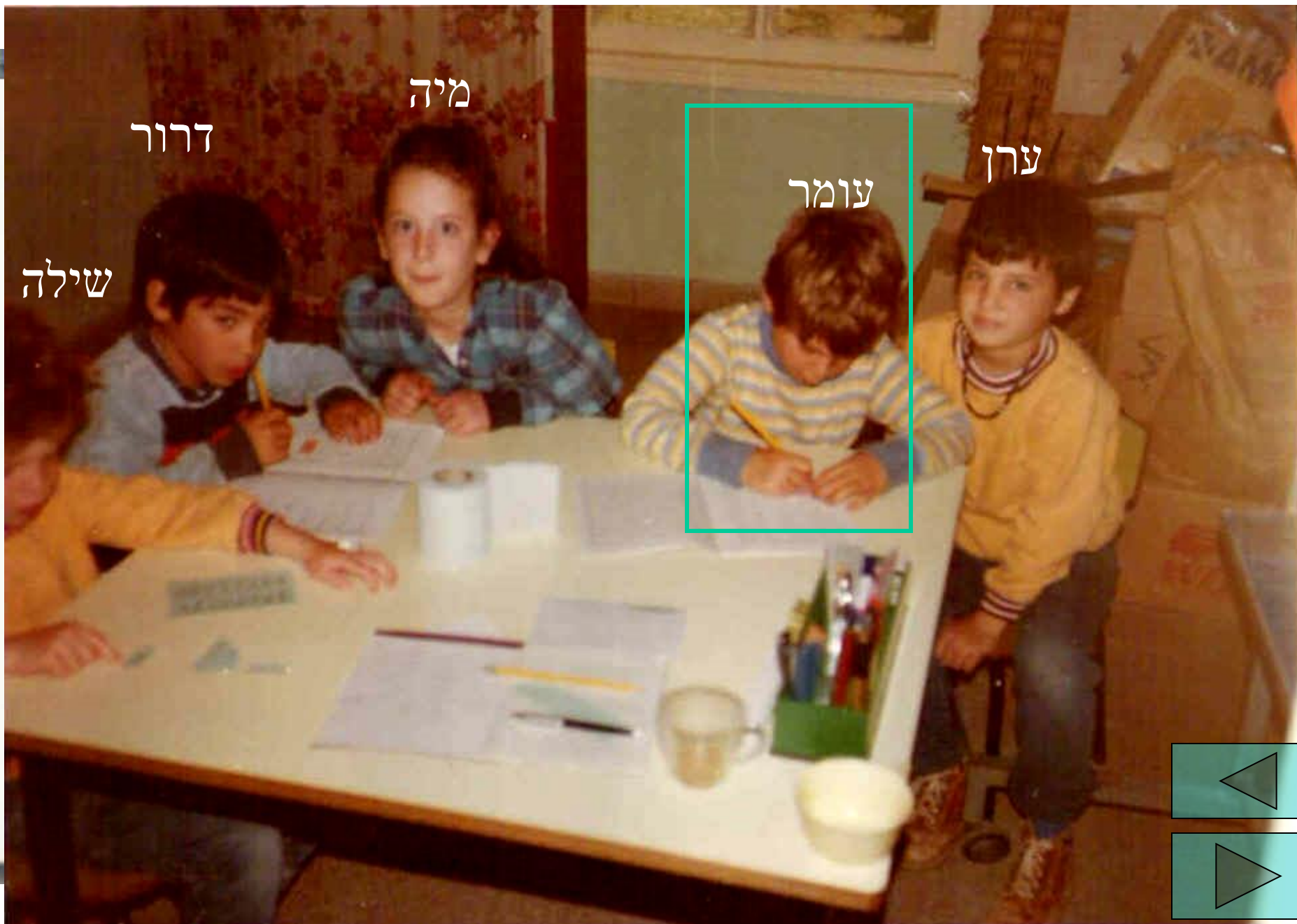
ביאגד
עפס
טיכל
אבגד
גורע

מיה
דרור

שילה

ערן
עומר

סבתא סימה

אמא
רונית

אבא אשר

עופרית

עינב

עומר אוהד

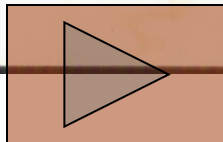
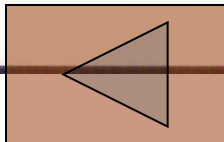
איתי ?

דרור ?

פראגאט פאל צאָר - גאָן אל שיה צאָמח?
 באָ, פראַגאט; אַמאָל אַלמאָר אַרבע,
 אַלם פראַגאט פראַגאט
 פראַגאט גאָלן קאָל פראַגאט.

למאמצי הפלי - עס צעהענדיג

מאפענא - עס אפהנדן

אמאנא - עס איז א גוטע זאך פאר אים.

זאגט די קעניגס "מאמא" און אירע

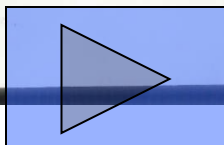
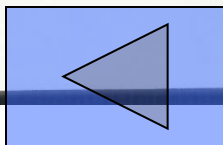
זאגט פאר אירע מאמא עס איז גוט.

אירע מאמא? - עס איז א גוטע "זאך",

עס איז א גוטע זאך פאר אירע מאמא;

אירע, די קעניגס איז א גוטע זאך פאר אירע,

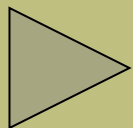
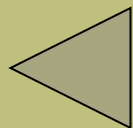
אירע, אירע איז א גוטע זאך פאר אירע.

הנהג-משה (?)
אבא של מיה

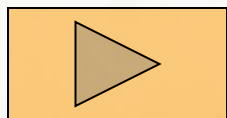
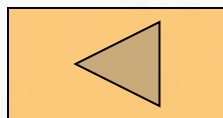
עומר

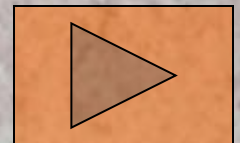
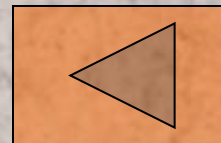
מיה בקר

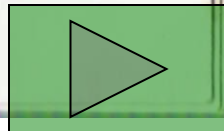
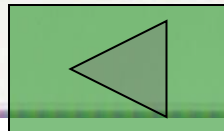
אָבא, זאגט אירע גרויסע-שטע,
 פֿירן געמיינט אַזא יאָר שטע!
 יאָא, פֿיר גרויסע פֿאָטער;
 זאָלן אָפּער אָפּער, אָפּער אָפּער,
 אָפּער געט אָפּער אָפּער אָפּער,
 אָפּער אָפּער אָפּער אָפּער.
 אָפּער אָפּער אָפּער אָפּער.
 אָפּער אָפּער אָפּער אָפּער.

עַם הַחֶקֶל
 אֶפְסָר אֶלֶּם,
 אֶפְסָר אֶפְסָר־הַיָּד,
 אֶפְסָר עַם כְּהֹנָן
 חַל חַל אֶפְסָר אֶפְסָר.
 (הַקֶּל אֶפְסָר־הַיָּד
 אֶפְסָר־הַיָּד אֶפְסָר־הַיָּד -
 אֶפְסָר־הַיָּד אֶפְסָר־הַיָּד
 חַל חַל חַל)

אוהד

עומר

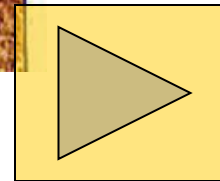
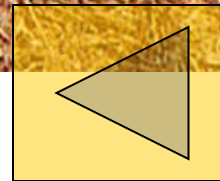
מיה

תמיר

רותם

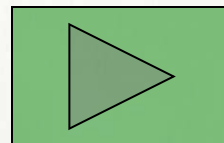
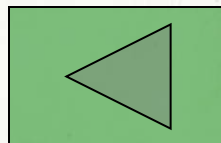
איתי

דרור

אמרנו בדרך זה -
 לא ידענו?
 אולי תמיד ידענו זה,
 או אחר?
 והתשובה מתקן לעצמה
 אמרנו קבוצה...

גלי יהודה זהר

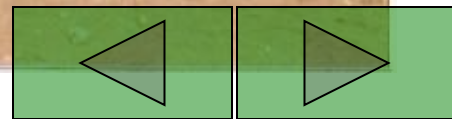
מיה

איתי

עומר

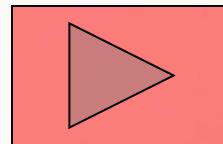
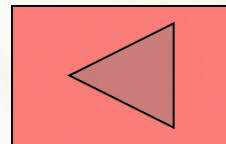
אוהד

דרור

על־אִמֶּךָ אִלְפִי "צִקֶּלֶ" חֲכִירוֹ לַעֲלֹל ,
 אֲבִיךָ צִקֶּרֶם , אִלְחֵי יֵאֵת מִן־אֲחִיכֶם
 אֶלְכֶּלֶל פֶּאֶרְפֶּעַל אִמֶּר - פֶּצֶקֶרֶם
 אֶלֶּה פֶּהֱאֵרִים הֶאֱכִים אִחֶת אֶשְׁתִּים ,
 אֶכֶּאן אֲבִיכֶם אֶרְחֶה שֶׁלֶת - אֶרְבֵּים .

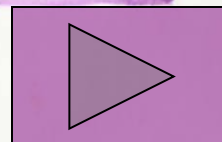
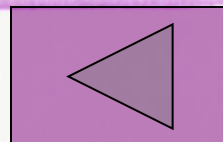
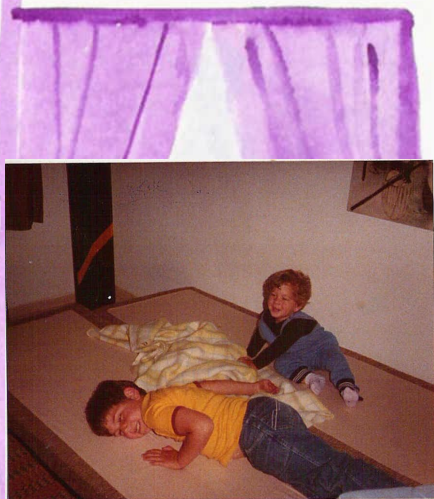
נועה

אבא ישראל

עומר

עדי

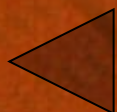
דאס איז א גוטע פארגעסן פאר אונז, דאס
אפגען מיט א גוטן פארגעסן פאר אונז, דאס
אפגען מיט א גוטן פארגעסן פאר אונז, דאס
אפגען מיט א גוטן פארגעסן פאר אונז, דאס

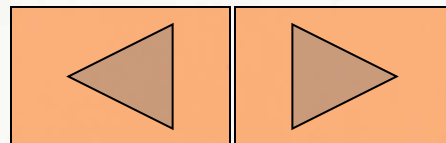
עדי

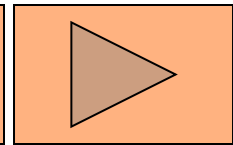
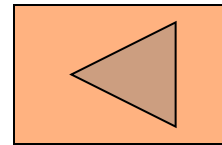
עומר

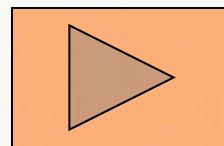
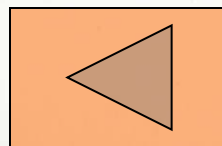
!אָנזען, פֿאַרמייט יאָגאָים
 אַפֿאָ אַזוי פֿאַרמייט פֿאַרמייט;
 "עס איז אַ פֿאַרמייט, פֿאַרמייט,
 אַזוי, אַזוי, פֿאַרמייט?
 אַזוי, פֿאַרמייט,
 !אָנזען, פֿאַרמייט.

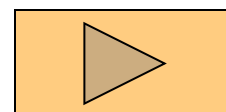
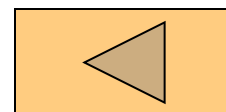

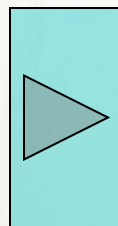
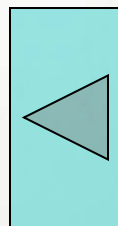
"פאָלער אָהיט געבאל"
 (חושב לאמיר, חושב געבאל)
 "אָהיט געבאל"
 געבאל און געבאל
 גאָלער געבאל, געבאל,
 געבאל געבאל געבאל געבאל!

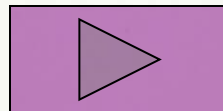
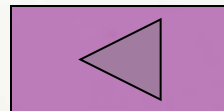
אַזאַל פֿאַר אַלע
 אַלע אַלע אַלע
 אַלע אַלע אַלע
 אַלע אַלע אַלע

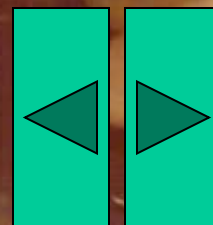

געט יארן-הערע פילע
 נעט פילע וואס אפא
 מערעם אפאס פילע-הערע אפאס
 "אז יא פאן פאפאס" - אפאס
 "פאס יאסא אז אפאס" פאפאס
 אפאס אפאס פאפאס

הזכרון הזה
אמור - חיות - חיות - חיות
הוא חיות
הוא חיות - חיות - חיות
הוא חיות - חיות - חיות

אמא חיה

עומר

אמא ליאורה

אמא עמליה

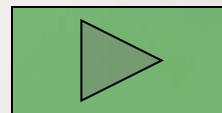
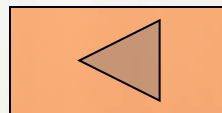
אבא עמית

אוהד

עֲלֵה לְכָא עַם יִשְׂרָאֵל
 אֲנִי הָיִיתִי מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵי
 "עַם יִשְׂרָאֵל" מִלְּפָנֶיךָ יְיָ
 אֱלֹהֵינוּ.

בתיה המטפלת

עומר

ערן

דרור

אוהד

עופרית

רותם מיה

איתי

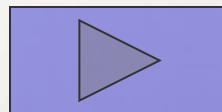
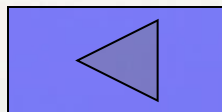
הַיָּמָּה , אֵלֶּיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ

הַיָּמָּה לְחַיֵּינוּ .

אֵלֶּיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ שֶׁ אֵלֶּינוּ לְחַיֵּינוּ ...
אֵלֶּינוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ ,

"שְׁמִיךָ" שֶׁ אֵלֶּינוּ

"שְׁמִיךָ" שֶׁ אֵלֶּינוּ - "בְּיָמֶיךָ" .

עומר
מקבוצת - דקל.

ולפני הסורה
קוצת הסברים

קיבוץ מהו?

קיבוץ זה כפר שיתופי: לקיבוץ שמרת יש שדות שבהם מגדלים חיטה, תירס וכותנה. לקיבוץ שמרת יש גם רפת, לול, בריכות דגים, מפעל לרהיטים, מטע אבוקדו ומפעל חדש שכרגע בונים – שייצר סריגים מכותנה.

אלו הענפים שבהם מייצרים מוצרים שונים ומהם מתפרנסים חברי הקיבוץ. יש בקיבוץ חדר אוכל ומטבח, מכבסה ומחסן בגדים: חדר האוכל גדול בהרבה מחדר-האוכל בביתך, זהו בעצם אולם גדול. גם המטבח גדול בהרבה מהמטבח בביתכם. במטבח שבקיבוץ שמרת מבשלים אוכל ל-400 אוכלים בערך, ופחות או יותר, אותו המספר של אנשים אוכלים בחדר האוכל שלנו. תאר לך את הסירים הגדולים שבהם מכינים אוכל לכולם. גם מכונות הכביסה שבמכבסה שלנו גדולות בהרבה ממכונות הכביסה הביתיות.

ומי עובד בכל המקומות שהזכרנו, ובעבודות נוספות אחרות, שלא הזכרנו כאן? עובדים חברי הקיבוץ.

חברים – כך קוראים לעצמם האנשים שגרים יחד בקיבוץ. החברים מחלקים ביניהם את העבודות השונות. בכל יום כל אחד מחברי הקיבוץ הולך למקום עבודתו – לעבודתו הוא אחראי ועושה אותה כמיטב יכולתו. מי במפעל הרהיטים ומי בשדות הכותנה, מי ברפת ומי בלול, מי במכבסה ומי בטיפול בילדים, ועוד ועוד עבודות שונות ומגוונות.

כל חברי הקיבוץ שותפים בכל הדברים שהזכרתי.

שותפים – זה כאילו לכל אחד בכפר יש כל הדברים האלו שהזכרתי וכמו, שכבר הסברתי, החברים מחלקים ביניהם את האחריות והעבודות השונות.

בקיבוץ שמרת יש כ-250 חברים וכן כ-100 ילדים מגיל ינקות ועד גיל 16.

גם ההורים של עומר הם חברים בקיבוץ שמרת, וגם הם שותפים בכל הדברים הללו.

הילדים בקיבוץ גרים בבתים משותפים. כל הילדים בני אותו הגיל גרים באותו הבית. בית זה נקרא "בית ילדים". עומר גם הוא גר עם חבריו בבית ילדים, ולקבוצת הילדים קוראים "קבוצת דקל". בבית הילדים, יש חדרי שינה, חדר אוכל, מקלחות ושירותים, חדר משחקים ויצירה, וחדר גדולה למשחקי חוץ, ואפילו גן ירק. בבית זה הילדים ישנים בלילה, ונחים את מנוחת הצהרים. כאן הם מתרחצים, אוכלים משחקים ואפילו לומדים. בקיצור מנהלים חיים מלאי עשייה ושימחה. האמת, ברור שלפעמים הם עצובים, או כועסים... זה משונה, אבל זה כך.

בשעות אחר הצהרים, אחרי שההורים מסיימים את עבודתם, ולפעמים גם מספיקים לנוח, ואחרי שגם הילדים הספיקו לנוח, באים הילדים לחדר ההורים. שעות אלה נקראות בשמרת "הקמה", כי אז כולם קמים משנתם. לפעמים קוראים לזמן הזה "בילוי" כי אז ההורים פנויים מטרדות היום, והם מבלים עם ילדיהם.

חברי הקיבוץ נוהגים לאכול את ארוחותיהם בחדר האוכל המשותף. בארוחות הבוקר והצהרים החברים אוכלים בחדר האוכל, והילדים – בבתי הילדים. בערב- אוכלים הילדים עם הוריהם בחדר האוכל המשותף.

אחדרי ארוחת הערב מלוחים ההורים את ילדיהם ללכת לישון.

כאן הם גפדו: הילדים למיטותיהם, וההורים לעיסוקיהם השונים ואח"כ גם הם הולכים לישון.

יש עוד הרבה לספר ולהסביר על הקשר.

אני כאן הסברתי מה, שהשכתי שמאוד בזמן.

לילך כמוד, דן, שנמצא בזמן.

שמרת, יולי 1984

הסוף the end